

קהל שערי אברהם-פרשת אמור-שיעור עיון בענין קידוש ה'

עובדי כוכבים [ה':] ד' כל מי שנאמר בו יעבור ואל יהרג ונהרג ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו. וכל מי שנאמר בו יהרג ואל יעבור ונהרג ולא עבר הרי זה קידש את השם. ואם היה בעשרה מישראל הרי זה קידש משנת תורה <מתדורה חדשה> - א (מדס) / משה בו מימון (רמב"ם) / עמוד 26 הודפס מאוצר החכמה

ד' כל מי שנאמר בו יעבור ואל יהרג ונהרג ולא עבר הרי זה מתחייב בנפשו.
 קוצר רצינו שכשאמרנו צגמרא יעבור ואל יהרג פירוש כריך לעבור כדי שלא יהרג. אבל שלמים וכן רצים סוצרים דאס נהרג ולא עבר לדקה מחשב לו. ונראה שמפרשים יעבור ואל יהרג הרשות צידו לעבור כדי שלא יהרג. וכחצ צנימוקי יוסף דאפילו לפי סצרת רצינו אס הוא אדם גדול וחסיד ירא שמים ורואה שהדור פרוץ צכך רשאי לקדש את השם ולמסור עצמו אפילו על מנוה קלה כדי שיראו העם ולמדו ליראה את השם ולהצבו צכל לצס:

משנת תורה <מתדורה חדשה> - א (מדס) / משה בו מימון (רמב"ם) / עמוד 26 הודפס מאוצר החכמה

בריתי עלי זבח. וכל מי שנאמר בו יהרג ואל יעבור ועבר ולא נהרג הרי זה מחלל את השם. ואם היה בעשרה מישראל הרי זה חילל את השם ברבים ובטל מצות עשה שהיא קידוש השם ועבר על מצות לא תעשה שהיא חלול השם. ואעפ"כ מפני שעבר באונס אין מלקין אותו ואין צריך לומר שאין ממיתין אותו בית דין אפילו הרג באונס. שאין מלקין וממיתין אלא לעובר ברצונו ובעדים והתראה שנאמר בנותן מזרעו למולך ונתתי אני את פני באיש ההוא מפי השמועה למדו ההוא לא אנוס ולא שוגג ולא מוטעה. ומה אם עבודת כוכבים שהיא חמורה

י' כענין שאמרנו באונסין כך אמרו בחלאים. כיצד מי שחלה ונטה למות ואמרו הרופאים שרפואתו בדבר פלוני מאיסורין שבתורה עושין. ומתראין בכל איסורין שבתורה במקום סכנה חוץ מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכת דמים שאפילו במקום סכנה אין מתראין בהן. ואם עבר ונתראפא עונשין אותו בית דין עונש הראוי לו:

משנת תורה <מתדורה חדשה> - א (מדס) / משה בו מימון (רמב"ם) / עמוד 27 הודפס מאוצר החכמה

המצוה התשיעית היא שצונו לקדש השם והוא אמרו (אמור כנ) ונקדשתי בתוך בני ישראל. וענין זאת המצוה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה הזאת האמתית בעולם ושלא נפחד בהיזק שום מזיק. ואע"פ שבא עלינו מכריח גובר יבקש

מצוה סג שהוהירנו מחלול השם והוא הפך קדוש השם שנצטוינו בו שקדם באורו בתשיעית ממצות עשה, והוא אמרו יחברך ולא תחללו את שם קדשי, והענין הזה יחלק לשלשה חלקים שנים כוללים והאחד מיוחד. ואולם משנת תורה <מתדורה חדשה> - (ספר המצוות) / משה בו מימון (רמב"ם) / עמוד 225 הודפס מאוצר החכמה

מצוה רצה
3/4 שלא לעשות דבר שיתחלל בו שם שמים בין בני אדם
מצוה רצו
מצות קידוש השם

משה אהרן בן נחמן יצחקי - נבחרה ישיבה ע"י רמב"ם

משה אהרן בן נחמן יצחקי - נבחרה ישיבה ע"י רמב"ם

השם מקרא דולא תחללו את שם קדשי עיי"ש. אבל רבינו הגאון ז"ל לא מנה אלא הלאו דולא תחללו, ולא מנה העשה דונקדשתי במנין העשין, אף על גב דבאזהרותיו (כברו אנכי) מנה עשה דקידוש השם (ובברור לא השא) חזר ומנה גם לאו דלא תחללו עיי"ש. ואמנם כבר עמדנו על זה לעיל (ריש מנין העשין)⁴³, וביארנו דגם בזה רבינו הגאון ז"ל לטעמיה אזיל, דכל מצוה שיש בה לא תעשה ועשה אינו מונה אלא אחד מהן, ואם אחד מהן כולל יותר מהשני דרכו

וענין זאת המצוה אשר אנחנו מצווים לפרסם האמונה הזאת האמתית בעולם ושלא נפחד בהיזק שום מזיק. ואע"פ שבא עלינו מכריח גובר יבקש

המצוה שצונו לקדש שמו ברבים. והנה התועלת באלו המצוות מבואר, כי בזה האופן תשאר התורה קיימת תמיד, ולולא זה⁴⁴ היה אפשר שתסור ממנו, לרוב השונאים הקמים עליה, ויסור ממנו בסורה זה הטוב הנפלא המגיע מהתורה, אשר אין לשאר הטובות יחס אליו כלל⁴⁵.

(לב) וטעם ונקדשתי בתוך בני ישראל. על דעת רבותינו⁴⁶ מצות עשה. שנקדש את שמו במצות ליהרג עליהן ולא נעבור. וזה טעם המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים. שהוא טעם יכלול כל המצות שראוי לקדש שמו עליהם בעבור שאנחנו עבדיך אשר גאלנו ממצרים:

שורש מצוה זו ידוע, כי האדם לא נברא רק לעבוד בוראו, ומי שאינו מוסר גופו על עבודת אדוניו אינו עבד טוב. והרי בני אדם ימסרו נפשותם על אדוניהם, קל וחומר על מצות מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

1

2

3/4

5

6

7

8

9